

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 20Er/1792/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110221892
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miron Čiževský
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7110221892.3

Uznesenie

Okresný súd Košice I v právnej veci vykonania exekúcie oprávneného: AFS,s.r.o.,so sídlom Zochova 3, Bratislava 811 03, IČO:35 804 319, zast. POLAKOVIČ & PARTNERS s. r. o., so sídlom Vysoká 19, Bratislava 811 06, IČO: 47 233 559 proti povinnému: X. X., L.. XX.X.XXXX, J. Ľ. K. XX, T., o vymoženie 1.056,13 Eur s prísl, trov predchádzajúceho konania a trov exekúcie, v konaní vedenom pred súdnym exekútorom JUDr. Ivan Nestor, Exekútorský úrad Bratislava, Haburská 49/A, 821 01 Bratislava, pod EX 1012/2010, takto

rozhodol:

- I. Exekúciu **zastavuje**.
- II. O trovách exekúcie rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi dňa 25. 8. 2010 a poverenia na vykonanie exekúcie V. vydaného Okresným súdom Košice I dňa 17.9.2010 bol exekúciou poverený súdny exekútor JUDr. Ivan Nestor.
2. Dňa 23. 12. 2015 nadobudla účinnosť novela č. 438/2015 Z.z. zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), v rámci ktorej bolo zavedené nové ustanovenie § 243f - prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia.
3. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.
4. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona, a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4, je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.
5. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným). Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

6. Podľa § 243f ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, na exekučné konania podľa odseku 1, v ktorých do účinnosti tohto zákona nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia, sa ustanovenie § 39 ods. 4 a § 40 použijú rovnako.

7. Podľa § 243f ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúcie podľa odseku 1 sa odo dňa účinnosti tohto zákona odkladajú.

8. Podľa § 243f ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m).

9. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

10. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na

1. neprijateľné zmluvné podmienky,
2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo
3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

11. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

12. Dňa 11.3.2021 doručil súdny exekútor Upovedomenie o zastavení starej exekúcie proti povinnému v 2. rade X. K., L.. X.X.XXXX, na základe ktorého upovedomil oprávneného, že došlo k zastaveniu starej exekúcie proti povinnému v 2. rade z dôvodu, že podľa § 2 ods. 1 písm. b) zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty. Stará exekúcia sa zastavila, pretože dedičské konanie po povinnom v 2. rade bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiaden majetok.

13. Dňa 23.01.2016 bolo súdu doručené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, v ktorom oprávnený opísal rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Oprávnený uviedol, že právny vzťah medzi oprávneným a povinným v 1. rade (X. X., L.. XX.X.XXXX) vznikol na základe úverovej zmluvy uzavretej so spoločnosťou OTP Banka, Slovensko, a.s.. Za účelom zabezpečenia plnenia záväzkov v deň uzatvorenia úverovej zmluvy vystavil povinný v 1. rade vlastnú bianko zmenku, čím sa zaviazal na rad banky zaplatiť zmenkovú pohľadávku určenú v súlade s dohodou o vyplňovacom práve k bianko zmenke. Zmenka bola per aval podpísaná povinným v 2. rade. Následne bola zmenka indosovaná bankou na spoločnosť Apollis, a.s. Bratislava, ktorá pohľadávku z exekučného titulu následne postúpila na oprávneného, ktorý sa stal oprávneným na vykonanie exekúcie.

14. Podľa ust. § 52 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinný v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa ust. § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa ust. § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa ust. § 53 ods. 4 písm. r) OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom.

21. Súd sa oboznámil so Zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo V. zo dňa 1.4.2003 (ďalej len „zmluva o úvere“), zmenkou, Dohodou o vyplňovacom práve k bianko zmenke zo dňa 1.4.2003, pripojeným spisom Okresného súdu Košice I č.k. 29CbZm/ 6/2007, Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.7.2010, a ostatným obsahom spisu.

22. Exekučným titulom je v tejto veci právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. XXQ./XXXX-XX zo dňa XX.X.XXXX, v ktorom súd rozhodol tak, že ponecháva v platnosti zmenkový platobný rozkaz V. zo dňa 1.3.2007. Na základe uvedeného, je teda nepochybné, že v konaní v ktorom sa vydal exekučný titul, sa uplatňoval nárok zo zmenky.

23. Z predloženej zmluvy o úvere súd zistil, že právny predchodca oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) poskytol povinnému v 1. rade ako dlžníkovi spotrebný úver vo výške 30.000,- Sk (995,82 Eur), ktorý sa povinný v 1. rade zaviazal splácať v splátkach po 1.011,- Sk (33,56 Eur). V zmluve je dlžník označený svojim menom a priezviskom, rodným číslom, bydliskom.

24. V rovnaký deň, t.j. dňa 1.4.2003 povinný v 1. rade uzavrel s právnym predchodcom oprávneného (OTP Banka Slovensko, a.s., Bratislava) Dohodu o vyplňovacom práve k bianko zmenke (ďalej len Dohodu), kde v čl.1 dlžník vyhlásil, že odovzdal banke vlastnú bianko zmenku avalovanú povinným v 2. rade.

25. V čl. III, bod. 3.2 Dohody, dlžník súhlasí s tým, že v prípade nesplnenia jeho záväzkov v súlade so zmluvou o spotrebnom úvere pre obyvateľstvo uvedenou v čl. II tejto dohody, banka je oprávnená vyplniť na bianko zmenke čas splatnosti a zmenkovú sumu, zodpovedajúcu výške záväzkov dlžníka voči banke tak, aby bola celá pohľadávka banky s príslušenstvom a poplatkami uspokojená.

26. Zo zmenky súd zistil, že táto bola vystavená povinným v 1. rade dňa 1.4.2003 v Košiciach. Na zmenke je vpísaná suma 31.817,- Sk so splatnosťou dňa 22.5.2006. Ako zmenkový ručiteľ zmenku podpísal povinný v 2. rade.

27. Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 13.12.2005 došlo k indosovaniu zmenky z remitenta OTP Banky Slovensko, a.s. na rad nového majiteľa zmenky spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava, ktorý si svoju pohľadávku uplatnil na Okresnom súde Košice I, ktorý dňa 1.3.2007 vydal zmenkový platobný rozkaz č. 31Zm/33/2006-13.

28. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.7.2010 bola pohľadávka spoločnosti Apollis, a.s., Bratislava proti povinným postúpená na oprávneného.

29. Najdôležitejším kritériom na posúdenie, či v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu alebo nie, je kritérium zmluvných strán a ich podnikateľskej činnosti, teda skutočnosť, že zmluvnými stranami sú

dodávateľ a osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ a spotrebiteľ nemá možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že právny predchodca oprávneného poskytol povinnému pri podpise zmluvy úver, ktorý sa povinný zaviazal vrátiť podľa dojednaných podmienok. Je nepochybné, že právny predchodca oprávneného pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a povinný nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Ich vzťah je vzťahom dodávateľa a spotrebiteľa podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka a treba naň aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Zmluva o úvere bola povinnému predložená už vo vopred, dodávateľom pripravenom, predtlačenom formulári, teda bez možnosti povinného, akokoľvek zasiahnuť do podmienok poskytnutia úveru. Súd tak má za to, že posudzovaná zmluva o úvere spadá do kategórie spotrebiteľských zmlúv v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zároveň je potrebné na daný vzťah aplikovať aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

30. Z obsahu Zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi konania je zrejmé, že sa jedná o tzv. formulárovú zmluvu, ktorej predtlač formulára mal oprávnený predchodca pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa povinných, pričom povinný obsah tejto zmluvy žiadnym (podstatným) spôsobom nemohli ovplyvniť ani neovplyvnili. Právny vzťah medzi účastníkmi založený (predmetnou) zmluvou o úvere je nevyhnutné posudzovať podľa vtedy platného zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, bez ohľadu nato, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d/ OBZ. S poukazom na vyššie uvedené vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generalis*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch, ako aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovenia Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Platí totiž zásada, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. To znamená, že aj keď zmluvné strany sa písomne dohodli, že ich vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom, pre spotrebiteľské zmluvy to neplatí. Keď súd ustálil, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský zmluvný vzťah, ďalej skúmal, či v rozhodnutí, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie bolo prihliadnuté na 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom."

31. Spotrebiteľské právo v čase vystavenia zmenky v zásade nevylučovalo možnosť prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava bola obsiahnutá v §4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. v zmysle ktorého v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

32. Podľa čl. I § 11 ods. 1 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej „ZZŠ“), každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom(rubopisom).

33. Podľa čl. I § 11 ods. 2 ZZŠ, ak pojal vystaviteľ do zmenky slová „nie na rad“ alebo inú doložku rovnakého významu, možno previesť zmenku len vo forme a s účinkami obyčajného postúpenia (cesie).

34. Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

35. Z citovaných ustanovení čl. I § 11 ZZŠ vyplýva, že zo zákona je každá zmenka prevoditeľná indosamentom, pokiaľ v nej výslovne nie je uvedený text „nie na rad“. Aj keď teda účastníci pri uzatváraní

dohody o použití zmenky - zmenkovej zmluvy, prevoditeľnosť zmenky indosamentom nedohodnú, nastáva zo zákona. V zmysle citovaných ustanovení čl. I § 17 ZZŠ má potom indosament zmenky tie účinky, že žalovaný zo zmenky, v tomto prípade spotrebiteľ - povinný, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Indosamentom zmenky sa tak spotrebiteľ ako zmenkový dlžník dostáva do situácie, že sa nemôže dovoliavať zákonnej ochrany svojich práv ako slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom vzťahu (napríklad poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktoré sa mohli premietnuť do zmenkovej sumy a podobne), iba žeby preukázal, že majiteľ zmenky pri jej nadobúdaní konal vedome na jeho škodu, čo môže byť veľmi ťažké, prakticky nemožné.

36. Zákon však súčasne umožňuje, aby účastníci v zmenkovej zmluve, prevoditeľnosť zmenky indosamentom vylúčili (§ 11 ods. 2 ZZŠ), čo by malo za následok, že spotrebiteľ ako zmenkový dlžník bude mať v prípade prevodu zmenky zachované námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky. Ustanovenie § 11 ods. 2 ZZŠ, umožňujúce vylúčiť prevoditeľnosť indosamentom, tak predstavuje práve také ustanovenie, ktoré je na prospech spotrebiteľa a v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa preto v prípade zmenky, vychádzajúcej zo spotrebiteľského vzťahu a vystavenej spotrebiteľom, musí ako spotrebiteľovi prospešnejšie použiť vždy. Porušenie tohto zákonného príkazu zakladá rozpor zmenkovej zmluvy so zákonom, a tým jej neplatnosť podľa § 39 Občianskeho zákonníka.

37. Nevylúčenie prevoditeľnosti zmenky, ktorá sa týka spotrebiteľského vzťahu, a z ktorej je zmenkovým dlžníkom spotrebiteľ, indosamentom podľa § 11 ods. 2 ZZŠ je porušením povinnosti použiť v spotrebiteľskom vzťahu vždy takú právnu úpravu, ktorá je na prospech spotrebiteľa (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka), čo zakladá neplatnosť zmenkovej zmluvy (kauzy zmenky) podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom.

38. Principiálne rovnaký právny záver vyplýva aj z rozsudku Vrchného soudu v Prahe, sp. zn. 9 Cmo122/2013 zo dňa 29.04.2013 (Právní rozhledy 13-14/2013, str. 508, tiež www.beck-online.cz), na závery ktorého odkazuje aj Ústavný súd Českej republiky vo svojom náleze, sp. zn. IV. 457/2010 zo dňa 18.07.2013 (www.nalus.usoud.cz), v ktorom sa zaoberal problematikou indosovaných zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch.

39. Keďže mal súd za preukázané, že v danom prípade došlo k indosácii zmenky v neprospech povinných, súd má za to, že zmenkové dojednanie (kauza zmenky) bola dojednaná v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), a je preto neplatná (§ 39 Občianskeho zákonníka).

40. Vzhľadom na uvedené, tak nie je potrebné zaoberať sa otázkami parametrov úveru, ktorý predložená zmenka zabezpečovala, ani povahou dohody o vyplňovacom práve ako neprijateľnej zmluvnej podmienke. Uplatnený nárok nemal byť právnomu predchodcovi oprávnenému (v pôvodnom konaní navrhovateľovi) priznaný už len preto, že vychádza zo zmenky vystavenej spotrebiteľom bez toho, aby bola pri dohode o použití zmenky, teda pri uzatváraní zmenkovej zmluvy vylúčená prevoditeľnosť tejto zmenky indosamentom (viď napr. rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co 859/2014).

41. Konanie o zmenkovom platobnom rozkaze je skrátené konanie, v ktorom sa vychádzalo striktne zo zmenky ako abstraktného listinného cenného papiera. Ak je teda zrejmé, že popri návrhu sú splnené všetky ostatné procesné podmienky a že predloženie zmenky nevzbudzuje nijakú pochybnosť o dôvodnosti nároku, zmenkový súd vydá zmenkový platobný rozkaz. Zmenkový súd teda zo zákona nebol povinný skúmať obsah dohody o vyplnení zmenky a teda neprihliadal ani na ustanovenia o spotrebiteľskom práve. Z uvedených dôvodov keď súd vyhodnotil zmenkové dojednanie (kauzu zmenky) ako dojednanú v rozpore so zákonom (§ 52 ods.2 Občianskeho zákonníka), nakoľko je neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka), a keďže na túto skutočnosť nebolo prihliadnuté v konaní o zmenkovom platobnom rozkaze, súd exekúciu podľa § 57 ods.1 písm. m) Ex.por. zastavil.

42. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti I. výroku tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I, v troch písomných vyhotoveniach.

V zmysle § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 C.s.p.)

Proti II. výroku tohto uznesenia odvolanie nie je prípustné (§ 357 C.s.p.).